

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer, kedden és pénteken.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Klastromutca 564 szám.
 Kiadó-hivatal ugyanott.

NEMERE

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
 4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknel alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségnek.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

ezimű politikai, közgazdászati és társadalmi lap III. — 1873. évfolyamára.

26. számunkkal kezdődött a III. évfolyam 2. évfolyama, melyben a „Nemere“ meg fogja tartani eddigi irányát, képviselvén a Székelyföld érdekeit és a királyföldi magyarság ügyeit. Azáltal, hogy a pártolás hiánya miatt megszünt „Udvarhely“ működés körét is elvállalta, növekedtek kötelezései, de gyarapodtak anyagi és erkölcsi erői is. Midőn tehát törekszik kettős feladatot teljesíteni, olvasóinak ezzel összekötött kettős előnyt fog egyszerre nyújthatni.

Kérjük tehát a t. cz. közönséget, sziveskedjék az előfizetéseket minél hamarabb megtenni illetőleg megújítani. Több részről óhajnak eleget teendők, ezután a „Nemere“-t megjelenése napján fogjuk postára tenni, hogy vidéki olvasóink szerdán [mikor nem kapnak pesti lapokat] és szombaton olvashassák. Városi előfizetőinket kérjük, szállásaikat kiadó hivatalunknál pontosan feljegyeztetni, mivel a jövő évfolyamban a lapokat minden díj nélkül házhoz fogjuk küldeni.

Előfizetési árak:

Aprilis—december . . 4 frt. 50 kr.
 Aprilis — szeptember . 3 „ „
 Aprilis—juni 1 „ 50 „
 Egy hóra — „ 50 „

A „Nemere“ egész tiszta jövedelme a „székely nemzeti történet“ megírása jutalomdíjára van száva.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Brassó, apr. 10.

Négy nap múlva van két éves fordulója a brassói testvériség ünnepének. Ma két éve is már sürgős-forgás volt az egész városban; ragyogó arcok találkoztak egymással az utcákon; mindenki érezte, hogy nem közönséges ünnep következik. A vidéken is terjedett a hír: hogy Brassóban nagy dolog készül; s a székelység habozás nélkül helyeselte a brassai törekvést.

Vajon igazunk volt-e, midőn azon fölleskedést olyan virágnak tekintettük, a mely gyümölcsöt fog teremni sokáig a maradék számára is? Igazunk volt-e, midőn azt hittük, hogy hazánk érdekében igen jó dolgot cselekedtünk azon napon? Igazunk volt-e, midőn őszinte bizalommal ígértük egymásnak, hogy kézfogásunk állandó és őszinte egyetértés kezdete?

Vagy talán ellenségeinknek volt igazok, a kik azt állították, hogy hólyag az egész, a melyet egy pár ember mesterségesen fújt föl, s a mely igen rövid idő alatt nevétségesen fog összeesni?

Nem hiányoztak olyanok sem, a kik prophetai arcczal hirdették, hogy a magyarok és románok annál csufosabban fognak összeperelni, mentől melegebben kötötték meg a barátságot.

Végül a politikusoknak azon faja, a mely nem sok jó gondolattal ajándékozta meg a világot, de gáncsol és kicsinyel mindent, a mihez az ő előleges beleegyezése nincs kikerve; s a mely fajtából nagyon sok van mindenütt, főként miálunk: az a csoport éretlenségnek hirdette a brassai eseményt, s mind magyar, mind román részéről a nemzeti ügy feladásának.

No hiszen minden részről kikaptuk a ma-

gunkét! Egyebek közt még azzal is gyamsítottak nemrég a „Nene fr. Presse“-ben, hogy Hohenwart és az osztrák ultramontán-foederalista párt vak, vagy megfizetett eszközei voltunk.

Most, midőn két év folyt le azóta, olyan évek, a melyek alatt sok minden történt, a mi egyezségünket megingatta volna, s alig valami annak megerősítésére: hadd nézzünk körül, vajon a mi hitünk telt-e be, vagy ellenségeink jóslata; s vajon ártott-e a mi kezdeményünk Magyarországon belső erősödésének, vagy tán némiképen már is javára vált.

Mi itt úgy tapasztaljuk, hogy a brassai magyarok és románok barátsága két év óta nem lankadott semmit. Politikai föllépéseinkben tudott engedékeny lenni, mind a két fél a másik iránt, úgy hogy az egyértelműséget minden erőfeszítés vagy mesterséges fogás nélkül értük el mindannyiszor. A magán életben kiterjedt ezen bizalom a nép legelső rétegéig; s valóban nem hallhatott itt két év óta magyarok és románok közötti surlódásról senki semmit.

A németek nagyobb kísértésnek voltak kitéve, mert velők azt akarták elhíttetni, hogy szövetségünk épen a németek ellen irányul. Mindamellert politikai jogok gyakorlatánál ép úgy, mint közös ünnepélyeknél a németek javát sorainkban láttuk s becsületes munkában izmosult kezeiket polgártársi szeretettel szoritjuk meg akármelyik nap.

S testvériségünk hatása nem állott meg itten. Vajon nem az hivta-e életre a román activista pártot, a melyhez mások közt a derék és tevékeny szebeniek is csatlakozván oda viték a román polgárság jelentő többségét, hogy nemzetiségök szabad fejleszthetésén kívül valóban semmi különlegest nem kívánnak a magyar államtól; de arra sem kérnek kiváltságos állást; bőven beírják az alkotmányban kimondott polgári jogegyenlőség megvalósításával.

Tessék figyelembe venni, hogy mikép fogadta legközelebről a magyar sajtó a románok fölterjesztését a Királyföld rendezése ügyében! Nyugodt megfontolás, bölcs mérséklet és testvéries egyetértés mindkét részről. Ha van még némi különbség, mintha csak azért volna, hogy az előzékenység kimutatására maradjon alkalom annak leengedésénél!

Es visszaemlékezni, hogy mi volt a magyar sajtó szerepe két év előtt a románokkal szemben! Szerdahelyi pronuncia mentót s a dacoromanizmus mindenféle nyilatkozatát kellett üldözöbe venni a nélkül, hogy bár egyes jelen-az előségeket nyújtottak volna reményt ezen nagy számú honpolgárok megnyugvására.

Uj ég és új föld van e tekintetben; s a részrehajlatlan nem fogja eltagadni, hogy annak előidőzésében nem csekély érdeme van a brassai testvériségnek.

Mi ezen két éves évtordulót, ha nem is az innepély külső jeleiben, de lelki megelégedésben ép oly innepélylyé tesszük, mint a két év előtti volt; mert meggyőződésünk biztosít a felől, hogy jó és biztos uton indultunk két év előtt.

Mint elmondtuk akkor, örömmel mondjuk el ma is, hogy:

„A kinek nevében egyesülésünk történt, a ki összekötő kapesunk minden időközön át: közös édes hazánk éljen!

A királyföldi románok kérvénye a kormányhoz

a királyföld rendezése tárgyában.

(Folytatás.)

A románok következőleg indokolják programjuk harmadik és negyedik pontját:

III.

Az önkormányzati közigazgatási jog, melyet az

1868. 43. t. cz. 10. §-a a királyföldi municipiumok számára kilátásba helyez, véleményünk szerint egyelőre az adott viszonyok közt az 1870. 43. t. cz. értelmében a municipiumokra nézve és az 1871. 18. t. cz. értelmében a községekre nézve eléggé van biztosítva, és épen azért kívánjuk, hogy ezen törvény szerint a királyföld szervezése is hajtassék végre. De miután nemcsak a magyarországi törvényhozó testület 1848-diki t. cz. 5 §-a és az erdélyi országgyűlés ugyan ez évi tez. 1 §-a által úgy a két ország lakóinak egyenjogúságát mint az erdélyi lakosok szabadságának megóvását biztosították, hanem különösen a magyar országgyűlés 1868. 43. tez. 10. §-a a királyföld szervezésére nézve a törvényeken és szerződéseken alapuló jogokat, és a királyföld összes lakóinak egyenjogúságát vallás és nemzetiség különbsége nélkül biztosítani kívánja: két kérdés támad, vajjon minők ezen különleges jogai a királyföldnek és vajjon ezen jogok az általános községi és municipalis törvényben biztosítottak-e?

Az állampolgár legkülönlegesebb jogával századok óta a királyföld valamennyi lakói mint alapjoggal éltek. Ezen alapjog eredete és gyakorlatánál fogva nem lényeges tulajdona a királyföld kezelési módjának, hanem egyes lakóinak sajátja. Nem a királyföld, mint ilyen birt ezen alapjoggal mivel ezen föld királyi feudum gyanánt tekintetett, — hanem annak lakói élvezték a teljes szabadságot és egyenjogúságot elébb, mintsem az egyetem, ispánság és a municipiumok jelen felosztása létezett és pedig azon időben, midőn ezen szabad lakók (conditionarii regales) vallás és nemzetiség különbség nélkül képviselőket és tisztjeiket a községekbe és municipiumokba szabadon választották.

A municipiumok idővel változásoknak voltak alávetve. Az eredeti 11 székéből kilenczet képeztek, melyekhez a királyok más királyi területeket is csatoltak és melyekhez még a két vidék is hozzá járult. Az ispánt részint választották, részint kinevezték, és nem volt eddig szász-nemzetiségű. Az egyetem is sok változáson ment keresztül, sőt maga a közigazgatás alakja is változott szokások, alapszabályok és törvények szerint. Ellenben azon alapjogai a királyföldi lakóknak soha sem változnak — és nem is változhattak, mivel ezen jogokhoz, azaz a személyes és vagyon szabadság és egyenlőséghez a királyföld természete és lényege volt kötve, mi által ez az ország többi részeitől, melyekben nemesek és jobbágyok éltek, különbözött. Ezen okból a királyföldön nem volt, nem lehetett jobbágyosság és jogkülönbség (diversitas iurium.) Sok állami okmányt és törvényt s királyi rendeletet említhetnénk erről, ha a tér megengedné: de ezeket ismereteseknek tételjezzük fel. Ezen alapjogok természetéből folyik, hogy azok kivált szabad államban érintetlenül kell hogy maradjanak (valamint az 1868. 43. t. cz. 10. §-a is követeli); ebből folyik továbbá, hogy ezen jogok fenntartására nincs szükség egyetemenmel és ispánsággal ellátott tartományra, miután ezen intézmények épen a királyföld egyenjogúságának megsemmisítésére szolgáltak. Az 1870. 42. t. cz. 19. és 27. §-a, valamint az 1871. 18. t. cz. 34. §-a nem felel meg az említett királyföldi lakók alapjogainak, sem azok sajátos viszonyainak, behozván a virilis szavazatokat és a választásokat a municipiumokban oly magas census által szoritván meg, a minő követeltetik az országgyűlési képviselők választásánál. A királyföld lakóinak részvételi joga a községi és municipiumi ügyekben csak a lakó minőségéhez volt egyenlően kötve mint birtokoséhoz, adófizetőéhez és hadi szolgálatra kötelezéshez! tekintet nélkül az adó nagyságára és bármely más kiváltságra. A viszonyok is, a melyekben ezen lakók éltek és még most is élnek, nem türték ezen jogok módosítását, mivel egyrészt a királyföldön nincs nagybirtokosság, — hanem a vagyonnak apró részecskékre való felosztása valamennyi községekben, és mivel másrészt a lakók egy igen jelentékeny része valamennyi határszéli és havasi községben nem bírnak jövedelmes földbirtokkal, hanem csak terjedelmes barmászatot, kereskedelmet barom és nyers termékekkel és több ilyesmit üznek, melyeknek jövedelme a kereskedelem és ipar természeténél fogva nagyon sokot változni. Általában ismeretes, hogy a királyföldön laknak a nevezetes barom-tenyésztők, kiknek javára, és

mivel az országnak, városoknak és a kincstárnak roppant hasznot hajtanak: az előbbi kormányok kénytelenek voltak a szomszéd államokkal szerződésekre lépni. A vámhivatalok lajstromai elegendő bizonyítékul szolgálnak az államkincstár előbb említett előnyeire nézve. A lakosok ezen osztálya a virilis szavazatok és az igen magas census által a választási jogoktól el volt zárva. Ha továbbá tekintetbe vesszük, hogy valamennyi nyilvános terhet a községekben és municipiumokban most úgy mint korábban nem a virilisták és censuálisták, hanem minden birtokos polgár egyenlően családtyák, házak és barom száma szerint fedezik: a virilis szavazatok és a census a községek és municipiumok ügyeinben nem csak igazságtalanoknak és az előbb említett alapjogokkal ellenkezőknek látszanak, hanem a lakók viszonyaival is ellenkeznek. Ezt a szász laktársak is elismerték, midőn programmjaikban a virilis szavazatok ellen és a census lehető leszállítása mellett nyilatkoztak. Tehát kívánságaink ezen pontban mint az összes királyföld lakóinak kívánságai tünnek elő. Az 1871. községi törvény 18. t. cz. 38. §-a némileg megfelel ezen kívánságoknak, és csak igazságos s korszerű volna, ha ugyanazon feltételek lennének szabva a municipiumok ügyeiben való résztvételnél is, figyelemmel lévén ezen kívül minden nemzetiességbeli értelmiségre és erkölcsiségre. Ezen kívánságok ellen nem hozhatni fel az egyformaságot az állam többi municipiumaiban; mert Magyarország törvényhozó testülete, mely azon szép és magas elvet tűzte ki, hogy a volt jogokat, a meny nyiben megegyeztetethők az állam egységével, tekintetbe vegye, nem juthat oda; az egyformaság kedvéért ilyen jogokat fel nem áldozhat és pedig annál kevésbé mivel az említett jogok csak javára és becületére válnak az államnak és egy szabad államban utánzásra méltók.

IV.

A vagyoni kérdése, mely a királyföld összes lakóinak tulajdona, nemzetiség és vallás különbsége nélkül, mint ezt az 1771. egyetemi gyűlés nyilvánította, az egyetem és ispánság fennállását nem követeli és a politikai szervezet kérdésével össze nem tevésthető. A vagyoni kérdése inkább magánjogi természetű. De miután ezen vagyoni nyilvános és ennek eredete, természete és rendeltetése jön kérdésbe, az állam hatalom beavatkozáását is követeli, mely mindenkor főfőlteleti jogot gyakorolt felette. Szomorú valóság, hogy az egyetem és ispánság ezen vagyoni jövedelmeit leghatalmasabb eszközül használta fel tartományi önállósága és a szászgermán nemzeti függetlenség fenntartására, és hogy a királyföld s az állam érdekei ellen működjék; szomorú

valóság az is, hogy az egyetem a vagyoni jövedelmeivel annyira visszaélt, hogy ez okból az állam kénytelen volt egykor (II. József császár idejében) ezt az egész vagyont elkobozni. De más felől az is igaz, hogy csaknem az egész vagyoni a királyföld román lakóinak ve-rejtekéből és sok román községek jövedelmeiből folyt. Eleintén a szász egyetem királyi és koronai jövedelmeket bitorolt a szász nemzetiség javára; (valamint a dézsma jövedelmeket a szász papság javára) később az egyetem valamennyi majoros jövedelmeket magának tulajdonított el a községekben és fejadókat hajtott be a lakóktól (első sorban említendők Szelistye és Talmács fiókszék lakói.) Így származott az u. n. szász nemzeti hét bírák vagyona, melyben csak a 7 s illelően 9 szék vett részt. Ezen vagyonihoz járultak még a fogarasvidéki uradalom jövedelmei, mely zálog gyanánt szolgált oly pénzösszegért, a melyet a királyföld összes lakói fizettek. Ezen vagyonihoz résztvettek a Királyföld összes municipiumai. Ezen vagyoni szaporodott a királyföld lakóinak különféle adónemei által. Sok oldalról vitáznak el azon szabálytalanságot, melynél fogva jövőre is egyes községek jövedelmei az összes királyföld vagyonihoz folyának. Ilyen bonyolódott viszonyok közt mai nap is csak annyi bizonyos, hogy ama vagyoni egyelőre a királyföld összes lakóinak t. i. az erre adakozóknak közös javára nemzetiség és valláskülönbség nélkül van szánva. Miután a múlt században a kormány egy királyi biztos által ezen vagyoni állapotát és forrásait kipuhította, az 1791. oct. 15-ki rendeletet bocsátotta ki (numer. aul. 5803 és numer. gubern. 9809.) melyben meg lett állapítva, hogy ezen vagyoni tiszta jövedelme az adósság törlesztése után a királyföldi román és szász iskolák javára fordítandó.

De az egyetem azon idő óta is mai napig ezen jövedelmeit kizárólag szász egyházakra fordította. Elegendő bizonyossággal erre nézve szolgáljon az 1850. aug. 22. udvari rendelet, melynél fogva a szászok az absolutismus korszakában minden előzetes nyomozás nélkül kieszközölték, hogy ezen vagyoni egy millió forintnyi tőke egyedül a szász iskolákra fordítottassék. Ezen rendelet mai nap is fennáll. Az itt röviden jelzett körülményekből következik, hogy hasonló kormány hatalom utján puhítottassék ki ezen nyilvános vagyoni állapota, természete, forrásai és rendeltetése, hogy több visszaélések ne történjenek, mint ezt az egyetem tette.

Véleményünk szerint tehát ezen kívánságunk csak igazságos lehet. Ezen kérdés tisztázásáig azonban csak egy megfelelő közegnek okszerű és korlátolt kezelése szükséges. Ha egyetlen összehívandó közgyűlés, mely össze volna állítandó a történeti municipiumok

(székek, vidékek) minden községeinek egy-egy követéből és a városok megfelelő számú küldöttjeiből, egy ideiglenes kezelő bizottságot választ a kormány felügyelete alatt ugyanazon hatáskörrel, mint a miniszteri javaslat akarja, és egy fizetési kezelő hivatalt állít, (ugy mint minden lakosok és testületek, melyek hasonló vagyoni birtok), ezzel véleményünk szerint a vagyoni kérdés igényeinek további intézkedéseig (azaz vagyoni felosztásáig) elég tétetett.

Ez bő kivonata a románok fölterjesztésének, melyet a nagyszabenyi gyűlés nevében a következők irtak alá: Dunca Pál elnök, dr. Borcia János alelnök és dr. Puscaru Hikár jegyző.

Kalföld.

Panamában forradalom ütött ki. A nép Correoso, volt elnököt minden vérontás nélkül újra visszahelyezé az elnökségre.

Saint-Mare Girardin, a nemzetgyűlés alelnöke szélhűdésben meghalt. Thiers Girardinban egy elkeseredett s veszélyes ellenségtől megszabadult. A Sorbonne egykori tanára s a „Jour. des Deb.“ munkatársa Thierst addig támogatta, míg azt hívé, hogy szándéka oda irányul a köztársaságot alkotmányos monarchiává átváltoztatni.

Bukarestben a borszeszt illető törvény szentesített. Epureanu igazságügyér lemondását a fejedelem elfogadta. Tell közoktatásügyér veszi át a tüzart.

A szerb fejedelem következőkép nevezte ki minisztereit: Ristic elnök és külügyér, Panta Joanovic pénzügyér, Tuzakovics belügyér, Milojko Beschjann hadügyér, Alimpics közlekedésügyér, Novakovics közoktatásügyér és Lazarevics igazságügyér. Az összes miniszterek a mérsékelt párthoz tartoznak.

Hackmann Eugen, Bukovina és Dalmatia görkeleti metropolitája meghalt.

A török szultán Eszad pasa nagyvezért elcsapta; utóda még nincs kinevezve.

Vidék.

Magyarlápös, 1873. april 11-én.

Szomorúság s fájdalom lep meg, midőn a sok lopás, gyújtogatás gyilkolás egymást nyomban követik ezen magyar helységben, s még a szomszéd faluba is kiterjedt a roszt mag elhíntése.

Múlt hó nevezetes a gaszág végrehajtásai miatt,

TÁRCZA.

Málnás.

(Vége.)

Nagy-Baczon april 2. 1873.

Az 1871-ik évi karácsoni szent ünnepek alkalmával, a nagy-baczoni ev. ref. egyház templomában a szokatlan nagy hideg daczára is oly számosan járultak volt a szent asztalhoz, miként — már meghatlatott koromat tekintve — semmit nem csudálkoztam azon, hogy az ónedények fogása miatt kezeim — kivált a bal — szörnyen meg és elfázódtak.

Templomból haza menve első dolgom volt kezeimnek hideg vízzel megmosása, a mi némüleg segített is a bajon, de azután mindig különös fázékonyaságot éreztem kezeimben. Ezzel azonban nem sokat gondolva eljón az 1872-ik évi márczius 10-ike, mikor a karácsoni megfázás kiüttvén kezeimen néhány napok alatt oly szerencsétlenné nyomoritott, hogy 8 hétig más segedelme nélkül még a leveses kanalat sem voltam képes szájamhoz vinni. — Két kezeim a csuklóiig eldagadoztak, ujjaim megmerezték, élesen fájtak — különösen bal karom fel a vállig éjjel, nappal sokat kínoztak. Természetes, hogy rendes orvosi gyógyszereket használtam, de ezek csak annyit használtak, hogy május vége felé a hideg vette bőr és körmek foszladozni kezdték kezeimről a nélkül, hogy enyhült volna a fájdalom. Én tehát junius kezdete után két ízben két igen híres brassói orvos urakhoz folyamodtam — de négy heti orvoslásuknak is igen kevés sikerét tapasztalván végre az egyik igen tisztelt orvos ur Mehádiára utasított. De én felfejtven kálvinista pápi szük anyagi állományát az orvos ur a Csik-tusnádi fürdőt hozta ajánlatba — a mit én el is fogadtam — csak 4 órai távolban esvén Csik-Tusnád N.-Baczontól.

Julius 5-én reggel már utban voltam Tusnád felé — de utközben szembe találkozával egy igen jó em-

beremmel, annak elégségesen indokolt tanácsára szándékomat megváltoztattam, és a hozzám még közelebb eső Málnási gyógyfürdőre hajtottam, hova pár óra alatt megérkezvén, az igen humanus, és tiszteletre méltó felügyelő tekintetes Józsa Dániel ur utasítása szerint csakhamar magamat elszállásoltam, és a fürdést elkezdtem. Másnap nemes Háromszék érdemes főorvosa Wiziák ur fürdői orvos is megvizsgálván azzal biztatott, hogyha mikor az idő engedi hat hétig használandom a fürdőt, bizonyosan meggyógyulok.

Megvallom egy kevéské kételkedtem ezen orvosi biztatásban; de miután két ízben — mert egy hétre haza kellett mennem — 46 napig használtam ezen málnási gyógyfürdőt, annyira üdültem, hogy már ott helyben is mindkét kezemet igen csekély fájdalom mellett használhattam, mert a csaknem folytonos esős és kedvetlen időjárás miatt nem minden nap fürdőhettem rendesen, de hazajövetelem után lassanként a megmaradt fájdalmak is eloszladoztak a szerint, mint ezen utóhatásra is figyelmeztetve voltam.

És én ma — midőn e sorokat írom — áldom az Istent, hogy egy jó emberem által a fenn irtak szerint a málnási fürdőre vezetett. Ott megtaláltam, mit nem kevés költséggel előbb a gyógyszerházakban hiába kerestem.

Mivel pedig ezen Málnási fürdőre érkezésem után csakhamar azt nyilvánítam, hogy ha ez rajtam segítend — valamelyik hírlap utján köztudomásra juttatni, hálás kötelemnek fogom ismerni! eljöttnek láttam ezen szavamot beváltani ezennel, midőn közelget az idei fürdő-ideny. És teszem is én ezt nem annyira csekély magamért, mint sokkal inkább mindazon embertársaim érdekében, kik az enyimhez hasonló fájdalommal szenvednek; az ilyeneknek bizony merem mondani, hogy ha a málnási gyógyfürdőt felhasználják betegségeik minősége szerint — meggyógyulást, vagy legalább szembetűnő enyhítést fognak találni.

Ezen állításom igazolásául azon sok példák közül, melyeket a fürdőn hallottam és láttam, megjegy-

zek itt csak kettőt: szerencsém volt e fürdőn megismerkedni uzoni Kuti Ferencz ural, kit 1871 nyarán másoknak kellett a fürdőbe tenni kihült lábait használhatlanságuk miatt — s bár akkor kevés ideig használhatta a fürdőt, de tavalyi ott létem alatt szabadon látam jönni-menni és fürdeni. Sepszi magyarosi Kis István ur pedig maga beszélte nekem, hogy lábait már annyira el voltak vetemedve hűlés miatt, miként az orvosok amputatiót tanácsoltak, sőt a halált is kimondták fejére — de szerencséjére ide jött a málnási fürdőre, és itt türethető állapotra talált.

Ezekután még csak ezeket kívánom megjegyezni röviden — mert a kimerítő ismeretetés nem feladatom:

1. Fekszik ezen fürdőhelység Sepsziszékben Málnás község határain a falun feljül Csikfelé az Olt vize mellett jobb kéz felől erdőkkel koszoruzott hegyek közti völgyben, honnan már a híres szent Anna tavának hegyfalai közel láthatók.

2. A fürdőhelyiséget egy részvénytársulat bírja és kezelte jelenleg, mely már is több ezeket fektetett bé építkezések és szükséges díszítésekre; szállás az idenyre lesz készen több hatvánál.

3. Van két fürdő, a régi eredeti és egy újabb; mindkettő kellően felszerelve — vegytani vizsgálatások még csak ezután következhetnek be. Jó savanyu vize igen izletes. Van ugynevezett szem-vize is. A sétány 475 lépés hosszú.

4. A szállásberek 50—60—80—100 krok közt váltakoznak a legszükségesebb butorokkal ellátva, ugy konyhákkal is.

5. Gondoskodva van orvos és fürdő szolgákról, vendéglőről.

6. Végre ezen még ugy szólva kezdetleges fürdőre a fényezés és házsárd játék nem érkeztek meg. Bár ne is érkezének meg soha!

Lukácsfi Lajos,
nagy-baczoni ref. pap.

Hirdetmény.

1—0

A sepsi-szent-györgyi városi tanács által a városi képviselőtestületnek 1873. február 13-ról kelt határozata alapján ezennel közhírré tétetik, miszerint tekintettel arra, hogy az 1868-ik évi október 12-ről kelt közbirtok rendezését érdeklő utasítást illetőleg ugyan ez érdekekben, 1872-ik évi május 6-ról kibocsátott igazságtügyi rendelet szerint, az eljáró kir. törvényszékek a közbirtok rendezése érdekében mulasztás esetére a felperességre hivatott közbirtokosság költségére és veszélyére kinevezendő cselekvényi gondnokok közvetítése által a birtokrendezési keresetek beadatása iránti intézkedésre hivatalból kötelezvék; illetőleg tekintettel arra, hogy a helybeli kir. törvényszék a s.-szent-györgyi közbirtokosságot a közhelyek iránti rendezési kereset beadására fennírt joghátrány terhe alatt ismételtelen fel is szállította: a fennforgó, rendezést igénylő S.-Szt.-György városa határában található összes közerdők szabályozási módozata, s illetőleg az arányosítás elvei feletti megállapodás, a jogosult közbirtokosok számbavétele, és a halasztást nem tűrő kereset megindítása érdekében szükségelt tanácskozás végett az összes érdekelt bel- és külbirtokossági gyűlést 1873. május hó 4-én d. u. 2. órakor a város-ház nagytermében egybehívandónak határozta.

Ennélfogva felhivatnak mindazok, kik S.-Szt.-György városa területén találtató közerdökhöz tulajdon vagy bármilyen birtoklási vagy haszonélvezeti jogot képezhetnek vélnek, miszerint a fennebbi határidőre kitézött közbirtokos-

sági gyűlésben annyival bizonyosabban megjelenni, illetőleg lehető igényeiket érvényesíteni igyekezzenek, minthogy ellenesetben a kereset a közgyűlésileg megállapított elvek alapján s csakis az igazolt közbirtokosság nevében fogván megindíthatatni, a netalán kimaradott érdekeltek vélt igényeiket csak is beavatkozási alkereset által fognak érvényesíthetni.

Kelt S.-Szt.-Györgyön 1873: apr. 10-én.

34

Pályázat.

1—3

A tuznádi fürdő orvosi állomásra, melylyel az ez évi június 10-ikétől augusztus végéig tartó időnyre 150 frt. o. é. fizetés és díjtalan lakás van egybekötve, ezennel pályázat nyitatik.

A pályázni kívánó s mindhárom hazai nyelvet beszélő orvostudorok, kérelmüket orvostudori oklevelök hiteles másolatával felszerelve igazgató bizottmányi elnök gr. Kálnoki Jenőnek a prill 30-ikáig S.-Szt.-Györgyre küldeni kéretnek meg.

Sz. 1278 polg.

32 3—3

Hirdetmény.

A K.-Vásárhelyi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy brassai Vasadi Józsefnek nyújtódi Pócsa Ferenczné ellen 400 frtos járulékaik behajtása céljából, utóbbinak a nyújtódi határon martonos szélyben alsóhatár nevű helyen 1234. 1236 és 1235 hr. számok alatt fekvő 12 hold 701 □-öl területű szántó és terméketlen 1500 frtra becsült fekvőségére a birói árverés elrendeltetett — az eljárásnak a nyújtódi község-há-

zánál leendő foganatosítására 1-ső határnapul 1873. april 30-án második határnapul 1873. Május 30-án reggeli 9 órája tüzetik ki — az eljárás foganatosításával Gál István törvényszéki végrehajtó bizatik meg, kinek kezéhez az árverezni akarók az eljárás előtt a becsár 10%-ját kötelesek lefizetni.

Felhívattak ezért mindazok, kik az árverzendő javak iránt tulajdon vagy elsőbbségi jogot vélnek érvényesíthetni; ebbéli kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt a kiküldött kezéhez adják bé, mert mulasztás esetén csak a vételár feleslegéből nyerhetnének kielégítést.

A kir. törvényszéknek K.-Vásárhelyt 1873 Március 18-án tartott üléséből.

ELNÖK.



Eladó

BUTOROK.



Több garniturok, divánok, kanapék, székek, politirozott és lakirozott chiffonérok, fiokos szekrények, kihuzó asztalok, hajtott és több alakú nádszékek, arany rámas tükörök, olaj festmények s a tb. a legjutányosabb árért megszerezhetők.

A nagyérdemű közönség számos látogatását kéri

Papp Ferencz,

asztalos, kárpitos és nádszék-gyártó; butorraktára a klastromkapunál.

2 20—0

Előfizetési felhívás a

„REMÉNY“

czimű Tözsde-lapra.

Midőn az általános tapasztalt szükség folytán hozzám több oldalról intézett felszólításnak engedve egy lapot vagyok alapítandó, mely egyfelől minden bel- és külföldi sorsjegyek, értékpapírok, szóval minden kisorsolás alá tartozó kötvényekre vonatkozó időnkinti sorshuzások eredményéről részletes és biztos alapon nyugvó kimutatást foglaland magában, másfelől pedig az érték tözsdei áruk árvaltozatai, valamint a helyi és vidéki piacok forgalmi áruinak időnkénti állása felől kimerítő tájékozást nyújtand; azon kecségető reménynek adom oda magamat, hogy jelzett vállalatom által jelen ideig e téren szenvedett hiány pótolva s ugyanazért e vállalatban nyilvánuló jóakarata törekvésem illető helyeken kellően méltányolva leend.

Mivel különösen vidéki közönségünk a sorsjegyek adás-vevése körül ezertéle rászédetéseknak van kitéve, s mivel nem egyszer történt már, hogy egy sorsjegy birtokosa sorsjegyét a vételárnak megfelelő árban eladta, holott ezen sorsjegy az eladást megelőzőleg már a nyerők között kihuzatván — utána tekintélyes nyeremény volt járulandó, és viszont, mivel számtalan oly sorsjegy tukmáltatik naponta a közönségre, mely már ezelőtt évekkal kihuzatván, nyereményre mi kilátást sem nyújthat: ugyanazért a lehetőségig megóvándó a közönséget az ily és hasonzerü kijátszások és károsulásoktól, közölni fogom a különböző sorsjegyek azon számait is, melyek már nyerők gyanánt kihuzvák, a rájuk eső nyeremény azonban még felvéve nincs.

Figyelemmel kísérendem az erdélyi részekben működő különböző bankok, takarékpénztárak és biztosító társulatok pénzüzleteit s közlendem ezek részvényeinek időnkinti árállását, valamint a részvények után járuló osztalékok magasságát.

Lapom levelezési rovatában a legnagyobb készséggel fogok felvilágosítást adni szakkörömbe vágólag hozzám intézendő minden kérdésre.

Mindennemű hirdetések legjutányosabban eszközöndek.

A „Remény“ megjelenik minden hó 8-án és 22-én.

Előfizetési árak postai szétküldéssel.

Egész évre . . . 2 frt. 40 kr.

Fél évre . . . 1 „ 20 „

Egy példány — „ 10 „

A „Remény“ első száma egy általános kisorsolási naptárral együtt megjelenik folyó évi május 8-án.

Május 8-kától December végéig terjedő időre előfizethetni 1 frt. 50 krral.

Az előfizetéseket postai utalvány útján és pedig Aprilis végéig kérem a „Remény“ kiadóhivatalába beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessenek.

Brassó, 1873. Március hóban.

31 6—0

☞ Személyes értekezletre „Bankosztályomban“ készséggel állok szakmamba vágó ügyben a t. közönség szolgálata, magán ügyben a rendes levelezés útján válaszolok. ☜

Werzár Gergely,

lap-tulajdonos és felelős szerkesztő.

A „Remény“

Bank és Váltó-üzlete, klastrom-utca 561. szám.